

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 4 (266)

29. jaanuaril 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.
 Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—
 Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—
 Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Addressi muutmise 30 mk.

Address kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) A. Mahoni, Vabaduskaotuslikud karistused kriminaalseadustiku eelnõus. 2) P. Kollin, Riigi hangete ja töövõtete väljaandmisest. 3) V. Pelder, Uutes linnades saab politsei tööd juure. 4) Jälgimisabinõude muretsemisest. 5) Rikkad kerjused. 6) R. Lehova, Tänavvõitlusest. 7) Ametlik osa. 8) Väljamaalt. 9) Küsimused ja kostmised. 10) Kuulutused.

Vabaduskaotuslikud karistused kriminaalseadustiku eelnõus.

A. Mahoni.

Praegu riigikogus olev kriminaalseadustiku eelnõu näeb ette kolm liiki vabaduskaotuslikke karistusi: sunnitöö, kestusega 4 a. kuni 15 a. või tähtajata; vangimaja, kestusega 2 näd. kuni 6 a., ja arest, kestusega 1 p. kuni 6 kuuni.

Nõudeks on seatud, et sunnitöö peab olema kaks korda raskem karistus kui vangimaja ja viimane omakorda kaks korda raskem kui arest; sama eelnõu näitab aga ainult ühe abinõu, kuidas üht vabaduskaotuslikku karistust teisest raskemaks teha, nimelt töökohuse, ja määrab, et sunnitöölised peavad tegema sunduslikult rasket tööd, vangimajalised — sunduslikult tööd ja arestialusel on kohustatud lubatud tegevust valima; muudest vahetagemise abinõudest vaib eelnõu, jättes selle kõik tulevase van-

gistuse seaduse määrata; eelnõu ütleb ainult, et arestialused peetakse kinni ühisvangistuses, millest tuleb järeldada, et vangimaja ja sunnitöö karistusi on lubatav konstrueerida ka üksikvangistuse põhimõttele; veel ütleb eelnõu, et vangimaja ja sunnitöö karistused tulevad nii konstrueerida, et nad vastaks karistus- aluste parandamise nõuetele.

Milliste abinõudega võib nüüd opereerida tulevane vangistuse seadus, et konstrueerida sunnitöö karistust kaks korda raskemana vangimaja karistusest ja neli korda raskemana aresti karistusest?

Vaadeldes karistuste ajalugu, leiame, et sarnase vahetagemise abinõudeks on varemni olnud füüsilised piinamised (ihunuhtlus, raudadesse needimine) ja hinge- line surve (saatmine õudsetesse maakoh-

tadesse, üksikutele saartele, asetamine galeerilaevale, ühe sõnaga, eraldamine kõigest sellest, millega inimene harjunud ja mis talle armas).

Meil Eestis ei ole võimalik karistusalu-seid mujale paigutada või saata kui vangimajadesse ja raudadesse needimine ning ihunuhtlus on läinud minevikku; kui ka viimastel aegadel on jälle siin ja seal kõneldud ihunuhtluse tagasitoomisest, siis esialgul vahest ainult allealiste ehk sarnaste isikute jaoks, kelle iseloomu peale ihunuhtlus soovivat mõju suudab avaldada.

Järele jäävad siis vahettegemise abinõudena ainult: karistuse aja kestus, kohuslike tööde raskus, üksik- või ühiskamber ja need väiksed nipped-näpped, mida mõistetakse tavaliselt vangimaja reshiimi all, s. o. mitmesugused vähemad või suuremad soodustused (kirjavahetus, kokkusaamine, ainete ja asjade väljakirjutamine jne.) ning kergemad või raskemad distsiplinaar karistused vangimaja kodukorra rikkumise eest.

Alates viimasest, s. o. reshiimist, peab otsekohe tunnustama, et see abinõu väga väikese ulatusega on: ühelt poolt ei või mõnused vangimajas kasvada suuremateks, kui seda võib omale lubada keskmine kehv kodanik, muidu saavutaks vangimaja paljude suhtes külgetõmbava ilme, ja teisest küljest ei ole kahekümnendal sajangul enam võimalik vangimaja eluolu muuta alatiseks piinamiseks; nende kahe piiri vahel ei ole aga kuidagi võimalik kahe- või neljakordseid vahesid teha.

Üksikvangistus on meie põhjamaa rahva iseloomu juures mõeldav, kuid mitte alatise nähtusena; väga paljud iseloomud ei suuda kauemat üksikvangistust välja kannatada, nad muutuvad raske-meelseks, isegi nõdrameelseks; see on aga hoopis vastand sellele, mida taotleatakse karistamisega. Sellepärast ongi üksikvangistus, kui niisugune, viimastel aegadel kaduma hakanud ja teda tarvita-akse ainult eeluurimisealuste, ka väga rikutud vangide suhtes isoleerimisabinõuna, samuti ka katseabinõuna värskete vangide suhtes, kuni nende iseloomu kalduvuste selgumiseni.

Praegusel ajal moodsaks tunnustatavas Inglis-liri progressiiv-süsteemis peetakse algajaid vange katseaja kestel täielises üksikkambris; peale katseaja rahuldavat sooritamist viiakse vang üle n. n. öökongi, kuna päeval käib ta teistega ühes

tööl; ka sellest astmest läbitöötanud vangid viiakse üle ühiskambritesse (võimalikult neljale inimesele) ja lastakse lõpuks tingimusi enne tähtaega vabaks. Selles süsteemis on üksikvangistus hoopis omapärane tähtsus ja ta ei esine enam kõige raskema karistuse eritunnusmär-gina, vaid parandusabinõuna.

Üle minnes vangi töödele, tuleb tähenda, et ka siin meie Eesti oludes õige raske on tunduvat vahettegemise abinõu leida; kõige enne tuleb seda aluseks võtta, et vangide jaoks töid organiseerida võidakse ikkagi ainult sellel eeldusel, et see töö ennast ära tasub ja et toodangul oleks turgu; sellekohaselt on vangimajades organiseeritud sisemised ja välised tööd, kusjuures mõned välistööd osutuvad arusaadavalt füüsiliselt kõige raske-matena. Kuid nendele rasketele välistöö-dele ei ole pahatihti võimalik raskemate karistuste kandjaid paigutada, kuna see nõuaks suurt ja kulukat valvet, mida sama töö tulu ei suuda katta. Ka see näib möödapääsematuks saanud olevat, et vangile töö eest tuleb teatavat tasu maksta.

Nende olude mõjul näib viimastel aegadel vaadetes vangitöö peale läbi lööma täielik murrang: vangitöö näib karistuse raskendamise abinõust muutuma karistuse kergendamise abinõuks; ja see on ka päris loomulik, kui arvesse võtta, et tööta vangikambris istumise ning tervistkarastava rahateenimise vahel on suur vahe viimase kasuks. Tegelikult on juba mitmed riigid, nende hulgas ka meie Läti naaber, selgelt selle vaatekohale asunud ja, nagu mul võimalus oli näha, heade tagajärgedega.

Kõike seda arvesse võttes, on mitmed väikeriigid, kes meiega ühesarnastes oludes ja kellele ka reaalsed võimalused puuduvad kulukaid sunnitööasutusi ühes kunstlikult loodud karistuse raskendamise abinõudega asutada ning üleval pidada, loobunud sarnasest karistusest oma kriminaalkodeksis ning alles jätnud ainult kaks vabaduskaotuslikku karistust: lühike vangistus (arest) ja pikaajaline vangistus.

Tegelikult on lugu ka nii, kui meie ei suuda oma sunnitöö karistust tunduvalt raskemaks realiseerida vangimaja karistusest, siis petab ennast riigivõim, kui ta süüdlasele, kes, näiteks, 8 a. vangistus on ära teeninud, määrab 4 a. sunnitööd.

Selle küsimusega oleks meil küllalt põhjust tegemist teha.

Riigi hangete ja töövõtete väljaandmisest.

P. Kollin.

Meil on praegu maksev veneaegne hangete ja töövõtete seadus (S. k. X. k. I jagu), mis osaliselt meie seadusandlise kogu poolt muudetud ja täiendatud.

Et endiseid seadusraamatuid kõikides asutustes ei ole, siis valitseb siin paljudes kohtades arusaamatus: ei ole täit selgust, kuidas asutus, kel tarvidus mõnesuguse vara ostmiseks või töö väljaandmiseks peaks tegutsema. Sellega on seletatavad ka puudused nende ülesannete teostamisel.

Käesolevate ridade eesmärgiks on selgitada lühidalt ja kokkuvõetult toiminguid, mis hanke- või tööandjal asutusel tuleb teha, silmas pidades maksvaid seadusnorme.

Mis on mõeldud hanke ja mis töövõtte all? See küsimus on tähtis lepingu tempelmaksustamise suhtes, sest hanke lepingutelt nõutakse tempelmaks (1 % lepingu summast) hankijalt, kuna töövõtte lepingute pealt tasub ettevõtja ainult pool osas. (Riigikohtu administratiiv-osak. toimetus nr. 786 — 1922. a.).

Hanke lepinguks loetakse toimingut, kus asutus teatud äri- või kodanikult lepingu alusel, lepingus eneses kindlaks määratud tasu eest, muretseb (müüb) lepingus loetletud aineid. Töövõtte leping on see, kui ettevõtja samuti lepingus tähendatud tasu eest võtab enda peale mõnesuguse töö, tööandja materjalist. (Näiteks: ehituse juures loetakse isegi materjaliks krunt, millele maja püstitatakse. Trükitööde väljaandmisel loetakse materjaliks käsikiri).

Hangete ja töövõtete seadus näeb ette ainete muretsemist kui ka tööde väljaandmist võistluspakkumise teel. Tekib küsimus: missuguseid aineid ja kui suure summani võib asutusejuhataja muretseada võistluspakkumiseta, s. o. majanduslises teel? Seesama küsimus käiks töövõtete kohta. Peab tähendama, et seadus ise ei anna kindlat vastust. Praegu maksev eelkontrolli teostamise määrus, „R. T.“ nr. 51/52 — 1924. a., ütleb, et igasuguste toimingute kavad, mille väärtus ulatab üle 100.000 marga, kuuluvad eelkontrolli alla. Järjelikult peab, kui ostetava varanduse umbkaudne väärtus või töö hind arvatakse olevat üle 100.000 marga, tähendatud toimingute teostamiseks olema riigikontrolli nõusolek. Selle nõusoleku saavutamiseks peab vastav

asutus valmistama kava, mille kohaselt aineid soovitakse muretseada või tööd välja anda, ja saatma selle riigikontrollile seisukoha võtmiseks. Saadetas kavas peab muidugi öeldama, kas kavatsetav toiming teostatakse võistluspakkumise või majanduslises teel. Sarnaste kavade teostamisel on riigikontroll nõudnud võistluspakkumiste toimetamist. Tuleb järeldada, et eelkontrolli teostamise määrase väljaandja, riigi kontrollnõukogu, on jätnud ostu operatsiooni toimetamise kuni 100.000 margani asutuste eneste võimkonda. Sellega ei saa veel öelda, et kuni 100.000 margalist ostu või töö väljaandmist võib teostada võistluspakkumist toimetamata. Et vastutus järellkontrolli ees jääb ikkagi ka sarnaste väiksemate operatsioonide eest asutusejuhataja kanda, siis peab siin asutusejuhataja tee valima, kuidas ta seda toimingut riigile kõige kasulikumatel tingimustel saab läbi viia. Tegeline elu on näidanud, et ka võistluspakkumised ei anna igakord soovitavaid tagajärgi ja neid on tulnud tühistada just selle tõttu, et pakutud hinnad olid kõrged. Paljudel juhtumistel on võimalik, kui vastaval ametnikul on selleks tahet ja leidlikkust, ained majanduslises teel parematel tingimustel soetada kui võistluspakkumise teel. Sellepärast on soovitav ainete muretsemisel ja tööde väljaandmistel toimida äärmise ettevaatlikkusega, kuulata ja vaadata ainete hindu ja väärtust ja selle järele otsustades toimetuse enese.

Politseiametnikkude varustuse õmblemist on vabariigi valitsus lubanud väljaspool Tallinna välja anda ka võistluspakkumiseta, tingimustel, et töö eest ei maksetaks kõrgemat hinda kui siseministeeriumi poolt varustuse valmistamiseks kindlaksmääratud normid võimaldavad.

Ainete muretsemist või tööde väljaandmist võib ette võtta ainult siis, kui selle teostamiseks krediit seaduslikus korras lubatud. (Eelarve seadus § 34.)

Võistluspakkumised on ette nähtud: 1) kinnised (kirjalikud), 2) sega (kirjalikud ja suusõnalised) ja 3) avalikud (suusõnalised). Missuguseid pakkumisi ostu teostamisel või töö väljaandmisel ette võtta, määrab kindlaks see ülemus, kes ostu teostab. Kinnised võistluspakkumised määratakse, kui: a) asjade muret-

semine sünnib välismaalt; b) kui asjade muretsemine sünnib vahenditult vabrikutelt või tehastelt ja c) kui hanked on niivõrd suurte summade peale, et neid harilikult ainult suurärimehed suudavad täita. Muudel juhtumistel toimetatakse sega- või avalikud võistluspakkumised.

Asudes võistluspakkumise korraldamisele, tulevad kõige enne üles seada võistluspakkumise tingimused. Nendes tingimustes peab täpselt fikseerima: 1) missuguseid aineid ja kui suurel määral muretsetakse või missugune töö antakse välja; 2) mil kuupäeval ja kella ajal võistluspakkumist toimetatakse; 3) kas pakkumised on kinnised (kirjalikud), sega või avalikud; 4) muretsetavate ainete tehnilised tingimused või töö kirjeldus; 5) mil kuupäeval ja kus kohal peab tellitud aineid asutusele üle andma või tööd lõpetama; 6) kindlustuseks nõuetava summa suurus ja hankija vastutus lepingu tingimuste mittetäitmisel; 7) millal ja kelle poolt sünnib ainete või tööde vastuvõtmine; 8) millal (mitme päeva jooksul) sünnib raha maksmine vastuvõetud ainete või tööde eest, õigete arvete sisseandmise päevast arvates; 9) kui suurel määral tuleb hankijal või töövõtjal tempelmaksu maksta. Peale eelnimetatute veel muud eritingimused, mis seatakse asutuse poolt üles, kui see tarvilik on.

Ühel ajal võistluspakkumise tingimustega seatakse kokku ka lepingu kava, mis §-de kaupa neidsamu tingimusi puudutab, mis võistluspakkumise tingi-

musedki, nii et peale võistluspakkumiste korraldamist ei tule lepingusse enam muud lisada, kui hankija või töövõtja nimi ja ostetavate ainete hind ja kogusumma.

Eeltähendatud tingimused ja lepingu kava saadetakse kahes eksemplaris riigikontrollile seisukoha võtmiseks ainult siis, kui toimingut arvatav kogusumma võib tõusta üle 100.000 m. Vähemate ostude korral võib võistluspakkumist kohe välja kuulutada. Kui üks eksemplar riigikontrollile saadetud tingimustest ja lepingu kavast, märkusega, et kavatavale toimingule ei ole vasturääkimist, tagasi saadud, kuulutatakse võistluspakkumised välja. Kuulutused avaldatakse „Riigi Teatajas“ ja olude kohaselt ka mõnes loetavamas ajalehes. Peale selle pannakse politsei abil seinakuulutused välja neis kohtades, kus elavam rahva liikumine. Ajalehekuulutused võivad ära jääda, kui hanke väärtus ei ulata üle 300 rubla, mida tuleks meie rahas lugeda võrdseks 50.000 margale. Kuulutustes tuleb tähendada missuguseid aineid muretsetakse, kui suurel määral ja kus kohas ning mil ajal võib tutvuneda võistluspakkumiste tingimustega.

Alates kuulutuse avaldamise päevast tuleb asjast huvitatud isikutele võimaldada tutvuneda võistluspakkumiste tingimustega ja lepingu kavaga, võttes nendelt, kes võistluspakkumisest soovivad osa võtta, allkirja, et tingimused ja lepingu kava neil on teada ja et nendega on nõus. (Järgneb.)

Uutes linnades saab politsei tööd juure.

V. Pelder.

Vabariigi valitsuse otsuste põhjal 30. juunist ja 2. juulist 1926. a., mis avaldatud „Riigi Teatajas“ nr. 68. — 1926. a., linnadeks muudetud Tapa, Põltsamaa, Türi ja Tõrva alevites asutakse linnavalitsuste teostamiseks. Sellega omavad uued linnad omale ka linna õigused ja kohused.

Uutes linnades linnaseaduse maksma hakkamisega lähevad mitmed omavalitsuse funktsioonid, mis seaduse järele alevites alevivalitsuste peal lasuvad, linnades aga mitte linnavalitsuste, vaid politsei jaoskondade ülesannete hulka kuuluvad, vastavatele politseijaoskondadele

üle. Niisuguste funktsioonide hulka kuuluvad: isikutunnistuste väljaandmine (Vab. Val. poolt 9. II. 1923. a. vastuvõetud aj. määrus isikutunnistuste kohta § 2. „R. T.“ nr. 25. — 1923. a.), hobusepasside väljaandmine ja registreerimine (Vab. Val. poolt 14. IX. 1920. a. vastuvõetud määrus hobusepasside kohta § 1. „R. T.“ nr. 187/188 — 1920. a.), reserv kaitseväelaste registreerimine ja arvelpidamine, kaitsevägele kõbulikkude hobuste registreerimine j.n.e.

Politseile on juba kohtadel korraldusi tehtud, et tähendatud funktsioonide õigel ajal alevi- (linna) valitsuselt ülevõtmi-

seks ja nende täitmiseks kohaliste politseijaoskondade poolt ei tuleks takistusi.

Uutes linnades — Põltsamaa, Tapa, Türi ja Tõrva politseijaoskondades toob aga eeltähendatud uute ülesannete täit-

mine hulk tööd juure ja praegusel koosseisude vähendamise ajajärgul tuleks ka seda pidada silmas koosseisude kindlaksmääramisel.

Jälgimisabinõude muretsemisest.

Olen isiklikult teeninud 3½ aastat välispolitseis konstaablina. Minu rajoonides on tulnud ette kuritegusid, alates kõige väiksematest kuni sunnitööga karistatavateni, neist olen palju oma initsiatiivil avalikuks teinud, kasutades kõiki võimalikke abinõusid.

Sageli annab ennast tunda jälgimisvahendite puudus. Ongi juba muretsetud omal kulul näpujälgede võtmise abinõusid, mõõtmisriistu jne., kuid veel puudub mõndagi. Hädasti vajaline on igale maa-konstaablile jälgimisvahendite kast, nagu kriminaalpolitseil neid on, mis tuleks nii konstrueerida, et seda võimalik oleks jalgrattal kaasa võtta. Käe- ja jalarauad on hädasti tarvilised märatsejatele joodikutele. Piiri- ja mereäärsetel kohtadel, kus alati tuleb teha tegemist salakaubitsejatega, ja ka mujal lähevad tarvis läbiotsimistel pikad otsapandavad teras-

orad maapinna ja heinatagavarade läbiotsimiseks, kus sageli salapiiritus peidus. Nende viimaste järele on küll tarvidus esimeses järjekorras, kui meele tuletada kordi, kus on seistud nõutult heinavirnadel põõningutel, ja pärast tuleb välja, et otsitud asjad on olnud peidetud heintes. Tulevikus peame mõtlema fotoaparaatide peale.

Nende asjade muretsemine hulga peale tuleks odavam, kui üksikult. Kõige suuremaks takistuseks oleks vast raha, kuid ka sellest võib hea tahtmise juures üle saada. Politseinikkude kogude liikemaksudest, sissetulekutest, oleks soovitatav ka selleks otstarbeks teatud % iga aasta määrata, kuna riigi toetuse peale vist ei maksa kogemuste järele mõeldagi, olgugi, et riik kaudselt raha varsti tagasi saaks.

Konstaabel A.

Rikkad kerjused.

New-Yorgi politsei tegevusaruandes leidub muu seas eriline osa, mis pühendatud politsei tegevusele kerjamise ja kerjuste vastu võitlemisel. Nagu igas suurlinnas, nii on ka New-Yorgis palju kerjuseid ning Ameerika Ühisriikide kõige tähtsam ja rikkamas linnas leidub neid kindlasti rohkem kui kusagil mujal. Politseil olevate andmete järele on New-Yorgi kerjuste aastane sissetulek mitu miljonit dollarit suur. Ka kerjused töötavad puht ameerikalikult, ka neil on oma Taylor'i süsteem ja tänu suurele tahtjõule ning leidlikkusele läheb mõnel kerjusel korda tõesti imestlustäratavaid suuri summe koguda. Nii võeti mõne aja eest New-Yorgis kinni keegi vanapoolne kerjus, kelle taskutes politsei leidis kokku 12.385 dollarit, s. o. umbes 4½ miljonit meie marka! Peale selle aga oli mehel mitmes pangas jooksev arve, kokku 7400 dollari kõrguses, ning Londonis inglise panga jooksva arvel 1000 dollarit.

Sarnased nähtused on muidugi võimalikud ainult jõukas linnas ja rikkas riigis, kus inimesed suudavad ja tahavad raha

anda kerjustele. Vaevalt võib oletada, et meil leiduks kerjus, kel on oma jooksev arve leiduks kerjus, kel on oma liikuv või liikumata varandus, ja kui ka meil leidub isikuid, kes, võib olla, laiskuse tõttu kerjavad, siis on neid vähe, need on ikkagi erandid — meie maal on see amet raske ning kurb ja ei too küll peaaegu midagi sisse. Rohkem muidugi leidub juba niisuguseid mees- ja naiskerjuseid, kes, raha saades, selle otsekohe vahetavad ümber viina vastu, kusjuures nemad ise ja tihti ka nende perekonnad edasi nälgivad.

New-Yorgis on, politsei aruande järele, kerjamine omanud hoopis teise ilme: see on muutunud oma laadi äriajamiseks. Suurem osa pimedatest, kurtummadest ja vigastest kerjustest, kes abi paluvad, olevat maskeeritud. Politsei suurim ülesanne kerjuste vastu võitlemisel seisabki selles, et sarnaseid petiseid püüda, mis aga iseenesest ei olegi nii kerge, selleks on tarvis tähepanelikke silmi ning teadmisi. Aruandes on toodud tüübiline juhtumine sarnase kerjusega.

Raudteevagunis seisab vaeselt riietatud mees, kelle vastu tuntakse suurt halastust, sest temal on ainult üks käsi. Mees palub andeid ning kübarasse kogub kaunike hulk hõberahasid. Eriti vastutulelikud on muidugi naised. Mehelt küsitakse kus ja kuidas tema kaotas oma käe. Ning kerjus hakkab kõnelema pikka juttu, kuidas tema osa võttis maailmasõjast, kuidas tema haavata sai granaadikillu läbi Argonnides — ning hõberahade arv kübaras aina kasvab. Mõni naisterahvas nutab ja mõni mees siunab valitsust, et see midagi ei võta ette maailmasõja invaliidide majandusliku olukorra parandamiseks. Korraga paneb keegi meesterahvas oma käe kerjuse õlale — see on detektiiv, kel näib, et siin ei ole kõik korras. Kriminaalametnik tunneb läbi kuue, et kerjusel ja „sõjainvaliidil“ on parem käsi peidetud kuuehõlma alla. Mees võetakse vahi alla ja selgub, et tema on käinud „operatsiooni saalis“, kus temast tehti invaliid. Sarnaseid „lõikussaalet“ olevat New-Yorgis mitu — nende otstarve on (mõistagi kalli raha eest!) kerjuseid väliselt nii „prepeareida“, et nemad rohkem võiksid raha teenida. Seal tehakse „pimedaid“, „küürakaid“, „jalutuid sõdureid“ jne., ühe sõnaga võib omada igasuguse vägistuse üheks päevaks või õigemini igasuguse välimuse.

Politseil on korda läinud mitut sarnast „lõikussaalet“ avalikuks teha ja sulgeda; üldse olevat tänu politsei energilisele tegevusele viimaste aastate jooksul pahe tunduvalt vähenenud. Kuid hävitada seda pahet ei saa, selleks annab tema liig palju tulu. New-Yorgis on olemas isegi korrapärased kerjustekoolid, kus „pimedaid“ ja „kurtumme“ õpetatakse, kuidas kõige tulutoovamalt tuleb kerjata. Kerjused, kes on „kooli“ lõpetanud, on väga kavalad ja nende vastu võidelda on õige raske ning politsei peab alata mõtlema uute abinõude peale petiste paljastamiseks. Nii on, näiteks, tarvitusele võetud elektriaparaadid, milliste abil pannakse kurtummad kõnelema. „Pime“ jäetakse üksinda tuppa klaasi napsuga. Mõne aja pärast näeb pime siiski napsu ja hakkab seda jooma, sest peab meeles pidama, et Ühisriikides on alkohol haruldane asi, mida ka jõukas kerjus nii kergelt ei või omale lubada.

Kes omaette töötada ei taha, see astub kerjuste gruppi. Sarnane grupp allub oma pealikule „baasile“. Politsei aru-

anne kõneleb ühest juhtumisest, kus niisuguse grupi ülevaataja ja pealik sõdurimundris tänavaid mööda käis ja grupi kerjuseid tööl kontrollis! Tähtsaks küsimuseks kõigile „ühejalgsetele“ jne. kerjustele on ruumi leidmine, kuhu mahutada puujalg või mõni teine sarnane ese peale töö lõppu. Politseil läks korda selgitada, et neid asju harilikult mahutatakse jaamade hoiuruumidesse. Muu seas areteeris politsei ühe umbes 30-aastase terve noore mehe, kes parajasti peale puujala äratoomist hoiuruumist, selle tahtis külge panna, et „tööle“ minna. Teised — juba rikkamad ametmehed — kasutavad äriruume ümberriietumiseks; selle eest tuleb neil muidugi äriomanikule tublisti maksta. On juhtumisi olnud, kus sarnased kerjused omas autos äri ette sõidavad, et siis lühikese aja jooksul valehabeme ning puujala abil muutuda gentlemanist kerjuseks.

Õige praktiline oli keegi Hammill, keda politsei tabas 30. tänaval. Temal oli oma auto ja oma autokuur. Auto ei olnud aga lihtaut, vaid temas leidus ilus voodi ja terve köögi sisseseade, nagu neid leidub väikestel purjejahtidel. Politsei küll sellele kerjusele ei teinud midagi, sest selgus, et tema tõesti on jalutu, on erandiks teiste ametvendade seas.

Kõige paremateks tänavateks loetakse kerjamise mõttes New-Yorgis: Fifth Avenue, Broadway, Wall Street, 14., 34. ning 42. tänav. See, kellele kerjuste poolt luba antakse neil tänavatel kerjata, teenib päeva jooksul kerge vaevaga 25 dollarit, s. o. peaaegu 10.000 marka. Kord pakkus keegi vabrikuomanik ühele sarnasele kerjusele koha. See ei võtnud pakkumist vastu, tähendades, et temal tuleks siis loobuda autost, raadiost, teatrist ja teistest mugavustest, millistega tema on harjunud. Tihti tulevat ette, et kerjused, kes Broadway tänaval päeva jooksul kerjavad, õhtul omale sama tänavaparemates võõrastemajades toa tellivad ja seal elavad, muidugi juba peale demaskeerimist. Üks kriminaalametnik jälgis kord üht kerjust, kelle kohta arvati, et tema on petis. Selgus, et mees kerjab päeval surnuaedadel, sööb õhtul parimas restoraanis ja sõidab sealt kas teatrisse ehk ooperi. Üht aga on politsei samuti tähele pannud: kerjused, kes nii kerge vaevaga palju raha teenivad, annavad raha jällegi ruttu ja muretult välja.

Tänavvõitlusest.

R. Lehova.

(Järg.)

Inglise, Leeman'i süsteemiline käsigranaat: (on olemas pikergused ja ümargused) kaalub 1 nael 50 solotn., lõhkeainet 30 solotnikku, sütik põleb 4—5 sekundi. Koosneb järgmistest osadest: malmist valatud korpus, vindiga peale pööratav kaas ühes nupuga, mille küljes traat kahe augukesega võtme tarvis, kaane külge on kinnitatud toru, mis ulatub granaadi sisse, sütik, mis koosneb hõõrumisel põlemahakkavast peast, süütenööri ja plahvatajast; pea on kaetud veekindla kübaraga, millel äratõmbamiseks lint küljes. Seadmine lahingvalmis: kõita vasaku või parema käe küünarnuki ja kämbla vahele fosforlauake. Granaat paremasse kätte võtta, vaadata, et toru puhas oleks kõrvalainetest ning asetada pingutuseta sütik torusse, altpoolt pead traadiga granaadikorpuse külge kõita niiviisi, et ta ei kukuks välja. Viskamise juures, lindist kinni võttes, kübar sütikupealt ära tõmmata, sellejärel sütikupeaga vastu fosforlauda tõmmata, millest see põlema hakkab ning kohe visata. Õnnetuste eemalehoidmiseks ei tohi granaati kanda sisseasetatud sütikuga, granaate ja sütikuid ei tohi ühes koos hoida, kaitsekübarat ei tohi enne tarvitamist pealt rebida, granaati heites peab end varjama, sest killud lendavad 150 meetri peale. Inglise, „Mills'i“ süsteemiline käsigranaat kaalub 1 nael 34 solotnikku, lõhkeainet 20 solotnikku, sütik põleb 5 sekundi. Koosneb järgmistest peaosadest: korpus, löökmehanism, sütik. Korpus on muna-kujuline malmist valatud sügavate ristjoontega. Tervest korpusest järgneb pikuti läbi õõs, mis laieneb kahes järgus ülevalt allapoole. Õõne alumine ots on suletud punniga. Õõne kõrval on teine väiksem sütik ja plahvataja jaoks. Korpuse ülemises osas on ühel küljel vintkork, mis suleb lõhkeaine sissepaneku avause. Teisel küljel on korpuse küljes kaks valatud alust, kus õnarad vinna telgedele ja augukesed kaitseplindi jaoks. Löökmehanism on asetatud korpuse õõne ülemisesse osasse ja valatud alusele. Koosneb: löökraud, löökraudedrust, vinnast ja kaitseplindist. Löökraual on üleväl otsas nõop, all kaks teravat tapikest. Vinnal on ülemises otsas harktelg ja 2 auku kaitseplindi jaoks. Sütik koos-

neb: väikesest sütekapslist, süütenööri (pikvordi nõör) ning selle otsas vasktorukesega kinnitatud plahvatajast. Granaat on kõlbmatu: 1) kui puudub vintpunn, 2) kui löögivedru on katki, puudub või on nõrk, 3) kui vinna hark ei pea kinni löökrauda või ei lase seda vabalt lahti, kui vinna alumist otsa eemaldada kerest, 4) kui kaitseplint vabalt välja ja sisse ei käi ehk puudub selle küljes olev rõngas. Granaadi lahingvalmis seadmine sünnib järgmiselt: vaadatakse järgi, kas löökraud on vinnas, s. o. kas löökraud nõop on hargi taga ja kaitseplint omal kohal. Kui löökraud ei ole vinnas, siis tõmmatakse kaitseplint välja, võetakse vinn granaadi küljest ära ning keeratakse alumine vintpunn välja. Peale selle võetakse pulk (paras pliiatsi jämedune), selle abil surutakse löökraud üles, kuni ta ots õonest ulatub välja. Siis asetatakse vinn oma tugelega aluste õnaraisse nõndaviisi, et vinnahark jääks löökraud nõobi alla. Sellepeale surutakse vinnasaba alla vastu korpust ning pannakse kaitseplint ette. Enne tarvitamist pannakse kapsel sisse ning kruvitakse õõnele vintpunn peale. Viskamisel võetakse granaat paremasse kätte; vasaku käega rebitakse järsu liigutusega rõngastpidi kaitseplint välja ja visatakse (sellejuures suruvad parema käe sõrmed vinna alla); käest vabanedes kargab vinn löökraudvedru survele ära, löökraud kukub alla vastu sütekapslit, mis plahvatab. Sütekapslit plahvatusest süütub süütenõör, millest omakorda süütub plahvataja. Plahvataja omakorda annab tule momentaalselt üle lõhkeainele ning granaat lõhkeb. Lõhkemisel, gaaside survele, paisatakse killud 150—200 mtr. kaugusele. „Mills“ granaate ei tohi laetult kanda, alati peab kaitseplint ees olema. Viskamise juures peab viskaja alati ennast varjama, et mitte ise kildude piirkonda sattuda.

On olemas veel kolmas liik käsigranaate, mida nende raskuse tõttu kaugemale ei saa visata. Need on määratud oma lõhkeainete rohkuse poolt tõkete lõhkumiseks. Nendest võiks nimetada vene al.-kapten Novitsky poolt konstrueeritud käsigranaati, mis kaalub 5,5 naela; lõhkeainet 4 naela, sütik põleb 12 sekundi. Koosneb järgmistest peaosadest: korpus,

kael, käepide ühes löökmehanismiga, sütik. Korpus tsinkplekist valmistatud ümargune toru, mille mõlemad otsad kinni joodetud. Põhjal on nõõrikeste jaoks kolm silmust, kaane sees kaks kinnivalt-situd plekk-korki. Kaane keskel on granaadi sisemusse ulatav õõs sütiku jaoks. Kael ühendab käepidet korpusega, koosneb kahe soone ja kahe aknaga plekktorust, mis on joodetud korpuse külge nelja plekk kolmnurga abil. Käepide on kahekordne plekist toru, milles asub löökmehanism. Löökmehanism koosneb: löökrauast, löökvedrust ja päästikust ühes kastiga. Päästikust allapoole asub gaasi-
auguke. Löökraua ülemise otsa kaitseks ja granaadi kandmiseks on käepideme külge joodetud sang. Käela külge kinnitatakse käepide kahe liikuva tapi abil. Granaat on korras, kui löökraua vedru töötab korralikult, päästemehanism peab löökraua löögivinnas, tapid ühendavad käepidet kindlasti kehaga. Granaat pannakse viskamiseks maha põhja peale. Sütik pannakse kaanes olevasse õõnesse surumiseta. Käepide haaratakse kätte, tõmmatakse löökraud vinna ja pannakse päästikule kaitsja sisse. Vajutatakse tapid vasaku käega kokku ja asetatakse käepide käela torusse nii, et tapid jäävad akende kohta. Käepidet surutakse vähehaaval niivõrd alla kuni tapid akendest välja ulatuvad. Traadid pannakse tappide augukestest läbi otsi kõverdades, et nad välja ei kukuks. Nõõrikesed korjatakse üles käepideme ümber ja võetakse käepidemega paremasse kätte nõnda, et tinaplokk peopesas oleks. Parema käe põial pannakse päästiku alla, vasaku käega tõmmatakse kaitsja välja, siis surutakse pöidlaga päästiku nõõbi peale kuni löökraud alla langeb, peale selle visatakse granaat märki. Kunagi ei tohi ühendada käepidet granaadi kaelaga sütiku sissepanemisel allalastud löökrauaga. Ühenduse ajal peab kaitsja olema alati ees. Viske juures peab hoidma, et granaadi sang ega nõõrid ei satuks riiete külge. Peale granaadi heitmist peab heitja enast varjama. „Novitsky“ käsigranaate võib kasutada ka pealetungil ning kaitsel. Pealetungil võib paisata neid rünnatava maja või eseme pihta (ainult sel juhusel, kui viskaja on hästi varjatud). Väga otstarbekohane on „Novitsky“ granaate kasutada katustelt ning maja ülemistelt kordadelt viskamiseks pealetungiva vaenlase

keskele. Lõhkemisel on tema mitu korda mõjuvam kui teised granaadid, eriti muraalselt. Peale tõkete lõhkemise kasutatakse „Novitsky“ granaate veel abinõuna lahingmasinate vastu.

Peale käsigranaatide kasutatakse tänavlahingutes, nii kaitsel kui pealetungil püssigranaate. Väga otstarbekohane lasta rünnatavasse või ümberpiiratavasse majja, eriti kui vaenlane asub maja ülemistel kordadel või katusel, kuhu teiste relvade mõju ei küüni.

Püssigranaat süsteem V. B. Lennukaugus 85—190 mtr. Lõhkemisel mõjub nagu kaitsegranaat, paiskab kildusid sama kaugemale. Tarvitatakse nagu eelpool kirjeldatud. Püssigranaadi suur edu põhjendab tema traektoria suurele kõverusele. Harilikult kombineeritakse püssigranaadi tegevus püssi ja kuulipilduja tulega ühte. Takistab vaenlase taganemist, pealetungil abitoomist jne. Uuemad püssigranaadi tüübid lendavad kuni 800 mtr. Püssigranaatidega peab äärmiselt ettevaatlikult ümber käima. Kaitsel ei tohi enne eest ära võtta, kui granaat laskevalmis. Peale kaitsel eest äratõmbamist peab kohe laskema, vastasel korral võib kergesti oma käes lõhkeda. Peab vaatama, et granaati juhtiv varras ei saaks kõverdatud. Kui varras on kõverdatud, siis on ka granaat tarvitamiseks kõlbmatu.

Külmade sõjariistadena tarvitatakse tänavlahingutes: tääke, labidaid, kirveid jne. Neid tarvitatakse käsitsilahingutes, kus teisi relvüksa tarvitada (majades ja koridorides tarvitatakse veel revolvreid, käsigranaate pildumiseks teistesse tubadesse). Kirveid, kirkasid, labidaid jne. kasutatakse ka uste, barrikaadide jne. lõhkumistel, kui lõhkeainet ja käsigranaate ei ole käepärast.

Päeval tarvitatakse kõiki eelpooltähendatud relvu, kuid öösel ei ole kõik küllalt otstarbekohased. Öösel, kui vastast ei ole näha, kui ta on kuulda või kui teada, kus tema asub, tarvitatakse automaatlaske-riistu ja käsigranaate (käsigranaatide muraalne mõju on pimedas palju suurem kui valges). Tulistamine öösel, kui vastane asub maapinnal (tänavatel, platsidel jne.), sünnib rinnakuju kõrguselt (äärmiselt vöökuju), vastasel korral, kui märki ei ole näha, võime üle lasta.

(Järgneb.)

Ametlik osa.

Käsu kirjaga 7. jaanuarist s. a. nr. 1 siseministeeriumile

on kriminaalpolitsei agent Võrus Otto Plado kinnitatud kriminaalpolitsei assistendiks Viljandis, arvates 30. detsembrist 1926. a.

Politsei osakonnas on määratud, arvates 1. jaanuarist s. a.:

1) politsei assistendi k. t. Johannes Ellip — vanema politsei assistendi kohustetäitjaks;

2) asjaajaja Nikolai Ebraus — politsei assistendi kohustetäitjaks.

Käsu kirjaga 14. jaanuarist nr. 3 siseministeeriumile

on August Jüri p. Huik kinnitatud poliitilise politsei assistendiks, arvates 8. jaanuarist s. a.

Käsu kirjaga 19. jaanuarist s. a. nr. 5. siseministeeriumile

on Viljandi linna jaoskonna politseikomisari kohuste täitmine pandud ajutiselt 1. jaoskonna politseikomissari Kuuma'ni peale, arvates 16. novembrist 1926. a.

Politseidirektori käsu kirjaga 11. jaanuarist s. a. nr. 51.

Õnne endine raudteepolitsei konstaabel Georg Nieländer määratud konstaabliks Tallinna-Harju prefektuuri koosseisu, arvates 10. jaanuarist s. a.

Konstaabli kohustetäitjad Rakvere-Paide prefektuuris: Aleksander Taska, Konstantin Pill, Albert Raadik, August Vehik, Artur Kүүra ja Arnold Mölder on kinnitatud konstaabliteks kutsetunnistuse omandamise puhul, arvates 1. jaan. s. a.

Surma läbi lahkunud Vihterpalu konstaabel Voldemar Sarens on kustutatud Tallinna-Harju prefektuuri koosseisust, arvates 22. detsembrist 1926. a.

Tartu-Valga prefekti käsu kirjaga 22. jaanuarist s. a. nr. 4.

on avaldatud teenistuse nimel tänu Tartu linna 1. jaoskonna kordnik Robert Joon'ile, 2. jaoskonna kordnik Voldemar Abram'ile ja Tervishoiu jaoskonna kordnik Jaan Uulits'ale kohusetruu ja ausa teenistuse eest, mis selles seisis, et

nimetatud kordnikud neile maksvate määruste vastu eksinud isikute poolt kasusaamise eesmärgiga antud meelehea (alkaemaksu) alluvuse järjekorras edasi andsid, vastavatele süüteoasjadele ühtlasi seaduslikku käiku andes.

Kohtuministri määrusega

1) likvideeritakse Narva 3. rahukohtuniku jaoskond, tema tööpiirkonda kuuluvad vallad viiakse järgmiselt üle: Narva, Kose ja Skarjatina vald — Narva 1. jaoskonna tööpiirkonda Auvere-Joala, Vasknarva ja Peetri vald ning Narva-Jõesuu alev — Narva 2. jaoskonna tööpiirkonda ja Vaivara vald — Jõhvi jaoskonna tööpiirkonda.

2) Moodustatakse uus rahukohtuniku jaoskond, asukohaga Järva maakonnas, Võhmuta vallas, Järva-Jaani alevikus, nimetades teda Järva-Jaani jaoskonnaks ja määratakse tema tööpiirkonnad järgmiselt: Paide jaoskonnast — Võhmuta, Kuksema ja Esna vald; Tapa jaoskonnast — Albu ja Einmani vald; Rake jaoskonnast — Veinjärve ja Kapu vald.

3) Allpool loetletud vallad viiakse üle ühest jaoskonnast teise järgmiselt:

Porkuni vald — Rakvere 2. jaoskonnast Rake jaoskonda;

Undla vald — Tapa jaoskonnast Rakvere 2. jaoskonda;

Tudolinna vald — Jõhvi jaoskonnast Lüganuse jaoskonda.

Uued load laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks ja laskeriista loa tühistamine.

Politsei osakonna poolt on 21. jaan. 1927. a. Jakob Jaani p. Mikiver'ile luba antud laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks Loksal, maksvusega kuni 21. jaanuarini 1928. a.; samuti ka Villem Kariis'ile, Haapsalus, Karja t. 14, maksvusega 1. jaanuarini 1928. a.

Politseidirektori määrusega 20. jaan. s. a. on tühistatud Hans Juhani p. Nukki laskeriista luba. Nukki end. elukoht oli Keina vallas, praegu Haapsalu vangimajas.

Väljamaalt.

Itaalia politsei reorganiseerimine.

Paari nädala eest hakkas maksma Itaalias uus politseiseadus, õieti endise politseiseaduse täiendamise seadus, mis politsei teenistust seab täitsa uutele alustele. Kõige pealt suurendab uus seadus tunduvalt politsei tegevuse ja politsei võimu piirkondi. Piirikontroll sissesõitvate ja väljasõitvate isikute üle antakse nüüdsest peale politsei hoolde, poliitiline politsei saab hulk ülesandeid juure. Muu seas antakse piiripolitseile õigus isikute peale otsekohe tuld avada, keda tabatakse üle piiri minekul neis kohtades, kus üldse lubatud ei ole üle piiri minna. Piiril võtab politsei lähemas tulevikus abiks politseikoeri, et paremini võidelda salakäimise vastu üle riigi piiride. Isikutunnistuste võtmine ja kaasaskandmine ei ole üldiselt sunduslik — välja arvatud need kodanikud, kellede kohta politsei peab seda tarvilikuks. Niisuguste isikute kohta seatakse sisse eriline kartoteek, kusjuures iga isiku kaardile tähendatakse täpselt isikukirjeldus. Majade kojamehed alluvad teatavas mõttes ja teatavates piirides politseile ja on kohustatud viimase käskusid täitma. Suurema uudisena selles politseikorralduses peab märkima poliitilise politsei ülesannete suurenemist, õieti selle politseiharu asutamist, sest Itaalias seniajani poliitilist politseid sõna laiemas mõttes ei tuntud. Politseil on õigus restoraane ja teisi sarnaseid lokaale ka siis kontrollida, kui seal toime pannakse mõni kinnine õhtu ehk kui seal kokku tulnud ainult teatud kinnine seltskond. Politseile antakse edasi järelvalve õigus teatrietenduste üle, samuti käivad politsei kontrolli alla trükitooted. Linnades antakse politsei kasutada autod ja mootorrattad, mis senini pea täitsa puudusid. Politsei keskkohadesse seatakse sisse üle maa erilised telefonikeskjaamad, mis ühendavad politseiasutusi, samuti seatakse üles traadita telegraafi jaamad. Kuna politsei senini ei etendanud Itaalias suurt osa ja temal oli võrdlemisi vähe iseseisvust, muudab uus täienduseseadus endise olukorra pea täielikult.

Naisterahvas mehe osas.

13. jaanuaril oli Budapestis kõrgema kohtu harutamisel protsess, mis küll haruldane kriminoloogia ajaloos. Et kohulik harutamine kinniseks kuulutati, siis

puudub võimalus kirjeldada sündmust üksikasjaliselt — kuid see pole iseenesest tähtis, tähtis on asja üldkäik. Novembrikuul 1920. a. sai keegi Georg Julius Kajas tuttavaks kellegi M. Zömböry'ga. Mõlemad sõitsid raudteel ühes vagunis ning Kajas'ile hakkas noor ja ilus tütarlaps peagi meeldima. Mõni kuu hiljem tegi tema naisterahvale ettepaneku, temaga abielluda. Z. oli nõus ja varsti lullatati noorpaar. Kuid naisterahvale ei meeldinud abielu ning tema kaebas tihti vanematele ja tuttavatele, et tema ei saa õnnelik olla. Muu seas kõneles tema oma vanematele, et mehel olevat imelikud kombad, nii magavat tema ka kõige palavamal suvepäeval riietes. Kaks aastat peale abiellumist sünnitas naine terve tütre. — Kord ilmus Kajas koju joobnud olekus ja läks magama ning tema naine leidis omaks suureks üllatuseks ja ehmatuseks, et tema mees tegelikult on — naisterahvas. Naine äratas otsekohe oma pseudomehe üles, see tunnistaski väikese puiklemise järele, et tema tööpoolest olevat naisterahvas. Petetud naine teatas asjast politseile ning algas ühtlasi abielu lahutamise protsessi. Abielu lahutatigi ja Julius, resp. Julia vastu tõsteti süüdistus kriminaalkuritöös. Viimane protsess oligi nüüd harutamisel. Vahepeal aga süüdistas Kajas oma naist abielurikkumises, sest naisel sündis abielus olemise ajal laps. Selgus lõpuks, et Kajas oli kord oma naist uimastavate jookide abil magama pannud ja siis oma sõpru korterisse toonud. Harutamisel selgus, et Kajas juba kolmkümmend neli aastat järgimööda kannab meesterahva nime ja meesterahvana on elanud ja teutsenud ning isegi sõjaväeteenistusest osa võtnud. Arstide komisjon, kes Kajas'i läbi vaatas, tunnustas teda üldiselt normaalseks.

Komissar ja kurat.

Ungaris ilmuv saksakeelne leht „Pester Lloyd“ jutustab järgmise Venemaal sündinud loo, mis olevat võetud ühest Nõukogude Venemaal ilmuvast ajalehest. — Kusagil vene külas elas keegi vanake Axinia õige viletsas olukorras. Ühel ilusal päeval kutsus sovjeti komisсар ta oma jutule. Mees küsis vanakeselt, kas temal ei ole poega Ameerikas. Eideke vastas jaatavalt, sest tõesti rändas ta poeg umbes 15 aasta eest välja Ameerika

Ühisriikidesse. Peale ärasõitu ei kirjutanud poeg koju sõnagi, nii et arvamisele jõuti, et tema enam elus ei olevatki. Selle peale teatas komissar naisele, et poeg veel elus on ja tema olevat oma emale saatnud 500 rubla. „Sina pead aga ise minema posti peale raha järele,“ lisis komissar veel juure. Naine läks rõõmsa südamega minema; et aga post kaugel asus — umbes 15 km. — siis otsustas vanake alles järgmisel päeval minna raha järele. Hilja öösel, kui naine juba ammu magas, koputati korruga hüti ukse pihta ja keegi tundmatu käskis naist ust avada. Naine täitis käsku ja nägi oma ees korruga mingisugust fantastlikku kuju. „Kas sina käisid raha järel?“ küsis hirmuäratav kuju. Vanaeit oli muidugi väga ehmunud ja seletas väriseva häälega, et ta veel raha järele pole läinud, et tema aga järgmisel päeval läheb — kui tema siis veel on elus. „Kes oled siis sina?“ küsis lõpuks naine. „Mina olen kurat ja käsin sind homme raha järele minna ning mind samal ajal siin oodata!“ Naine lubas seda teha ning „kurat“ kadus. — Järgmisel hommikul läks naine raha järele; postil taheti temale muidugi 500 rubla välja maksta, naine palus aga tungivalt temale esialgu anda ainult 50 rubla. Ametnik hakkas aga põhjusi uurima ja selgus kuradi külaskäik, kusjuures naine oli jõudnud otsusele kuradit veidi tüssata ja temale anda ainult 50 rubla. Postiametnik ei uskunud kuradisse ja teatas asjast lähema linna politseile. Kohale saadeti kohe kaks ametnikku, kes end vanakese hütti ära peitsid. Kindlaksmääratud ajal ilmus „kurat“ tõesti uuesti. Politseinikud võtsid kuju kinni ning maski äravõtmisel näo eest selgus, et kurat oli harilik surelik ja nimelt külakomissar ise, kes sarnasel teel tahtis välja petta vanainimeselt saadatud raha. Kohus mõistis mehe muidugi süüdi ning karistus määrati temale õige algupärane. Petis riietati ümber jällegi kuradiks ja sarnasena näidati teda terve kuu jooksul maakonna elanikkudele.

Raadioaparaadid politseile.

Ameerika Ühisriikide osariigis New Jersey's tehakse praegu katseid väikeste raadioaparaatidega ja nimelt proovitakse, kas ja kuivõrd on nemad kõlblikud politseile. Kui katsed õnnestuvad, siis kavatakse terve osariigi politseinikke nende aparaatidega varustama ha-

kata, milliste abil politseiametnikud oleks alalises ühenduses vastava keskkohaga. Nende väikeste raadioaparaatide suurus vastab umbes meil tarvitataivate portsigarride suurusele, nii et neid saab kergelt tasku mahutada, ja nende kaasakandmine ei sünnita selle tõttu mingisuguseid erilisi raskusi. Aparaatide abil võib sõnu kuulda kuni 6 km. kauguseni, see tähendab, et kõik politseinikud, kes politsei keskkohast kaugemal ei viibi kui kuus kilomeetrit, käskusid kuulda võivad, mis keskkohast antakse. New Jersey politseivalitsus on arvamisel, et uute aparaatide tarvitusele võtmisega suur edusamm on tehtud politsei võitluses kuritegevuse vastu. Eriti tähtsaks võivad kirjeldatud raadioaparaadid saada kuritegijate põgenemisel autodega, sest keskvalitsusel avaneb võimalus täielikult reguleerida tagaajajate politseinikkude tegevust.

Berliinis uimastavate mürkidega kauplemise keskkohast avalikuks tehtud.

Käesoleva kuu keskpaigal läks Berliini kriminaalpolitseil korda avalikuks teha üht suurt uimastavate mürkidega kauplemise keskkohast. See organisatsioon on kaugelt kõige suurem seni avalikuks tehtud samasugustest organisatsioonidest ning selle niidid ulatusid üle Saksamaa, üle Euroopa kuni Aasiani. Berliini kriminaalpolitsei juures asub eriline jaoskond, n. nim. Dezernat, mille ülesandeks on võidelda kokaiini, heroini, morfiumi, oopiumi ja teiste sarnaste mürkide salamuümise vastu. Jaoskonnal tuli üle viie kuu tööd teha, enne kui saadi organisatsiooni jälile. Selle eest aga olid tagajärjed väga head. Organisatsiooni peategelasteks osutusid jällegi vene emigrandid (juba varemalt on just vene emigrantide seast mõned isikud tabatud kokaiini salamuümise pealt). Kõik tänavkauplejad, keda aastate jooksul tabati, seletasid ühel meelel, et nemad ei tea, kes on kokaiini peamuüjaks. Esialgu ei uskunud politsei seda, kuid lõpuks jõuti siiski otsusele, et tänavkauplejad seda ka tõesti ei tea. See on ka arusaadav, kui arvesse võtta, et müümine suuremal arvul sünnib rahvusvahelisel teel: mürke müüdi ja osteti Pariisis, Itaalias, Helveetsias, Inglismaal, Taanis jne. — niidid ulatusid kuni Jaapanini ja Hiinani. Sarnane müümine en gros sündis mõistagi kõige suurema saladuse katte all ning organisatsiooni juhid olid niivõrd osavad, et neid tabada oli väga raske.

Esimene hoop anti Berliini kokaiinimüüjatele läinud aasta augustikuul, kui areteeriti apteegiomanik Hahn. Nii pea kui see mees kinni võeti, märgati teatavat seisakut kokaiini müümises. Kuid see ei kestnud kaua ja umbes kuue nädala pärast algas jant uuesti. Siis tuli politsei arvamisele, et tegemist on mingi suurema organisatsiooniga, mis peale Hahni sissekukkumist ajutiselt oma töö Berliinis katkestas. Mõnede tundemärkide järelle tuldi ka veel arvamisele, et organisatsiooni juhitakse kahest kohast: Berliinist ja Pariisist. Hakati asja uurima ning politsei kahtlus langes kahe Berliinis elutseva ärimelise peale, need olid vene emigrandid B. ja S., kes kohe peale enamlaste revolutsiooni Venemaalt põgenesid ja Saksamaale elama asusid. Tähendatud venelased elasid ilusates korterites, kuid ei annud palju raha välja ja elasid igapidi tagasihoidlikult, nii et neid igalpool tunti soliidsete inimestena. Järelpärimisel ühes suures pangas sai kriminaalpolitsei, näiteks, vastuseks, et kaupmehed B. ja S. on soliid ärimehed, kes väljaspool igasugust kahtlust. Kuid politseid see ei rahuldanud, kahtlus ei kadunud. Mehi jälgiti kõige suurema hoolega ja lõpuks läkski korda nende süütegu avalikuks teha ning neid ja nende lähemaid abilisi areteerida. — Kuritegijate tähtsamad ostjad asusid Jaapanis ja Hiinas. See on imelik, kuid seletatav sellega, et mürgid tulevad tooresainena tähendatud maadest Euroopasse ja satuvad peale ümbertöötamist jälle sinna tagasi. Meeste süü tehti kindlaks järgmiselt. Kõige pealt hakati uurima, kust mehed raha saavad. Selgus, et venelastele saatsid raha suured Aasia ärid. Venelased maksid raha oma pank, neil olid muidugi tshekiraamatud ja nemad tasusid omalt poolt omi ärivõlgu tshekides. Esialgu aga ei läinud korda kindlaks teha, kuhu läksid kaupmeeste poolt väljaantud tšekid. Siiski õnnestus viimaks selgeks teha, et raha saadeti Londoni kaudu ühele Pariisi vabrikule, viimane aga on osa suuremast vabrikute kontsernist, mille asupaik on väljaspool Prantsusmaad. Peale selle saadeti raha veel ühele Ameerika suurärile. Mürgid ise sattusid kuritegijate kätte järgmiselt: Esialgu saadeti neid Hamburgi, kuid peale mõnesuguste sissekukkumiste ning kallihinnalise kraami konfiskeerimise, katsuti mürki saata Inglismaa sadamatesse. Ka see ei õnnestunud. Lõpuks valiti Kopen-

haageni vabasadam. Venelastel läks korda ära osta ühe suurema äri usaldusmeest, kes neile vabasadamasse olevates ladudes mürkide jaoks ruumi lubas, muidugi veeti mürgid sisse mingi teise kraami nime all. Tähendatud usaldusmees teatas venelastele telegrammiga, kui saadeti nendele Kopenhaageni jõudis; telegrammide sisu oli aga niiviisi kokku seatud, et võhik sellest aru saada ei võinud. Venelased sõitsid peale telegrammide saabumist igakord isiklikult Kopenhaageni ning toimetasid kraami edasi. — Kui see kõik oli selgeks tehtud, siis saadeti kriminaalpolitsei poolt vastavad ametnikud Kopenhaageni ning vastavate Taani võimude abil läks korda läbiotsimist toimetada, mille tagajärjel kätte saadi 18 kilogrammi morfiumi. Taani äri usaldusmees tunnistas oma süü üles. Samal ajal tegutses ka politsei Berliinis. B. ning S. ja paljud väiksema tähtsusega kaasabilised areteeriti. S. korterist leiti läbiotsimisel 13 kilogrammi heroini ja 4 naela toorest oopiumi. Venelased salgasid esialgu oma süüd, kuid lõpuks ei jäänud neil siiski muud üle, kui kõik üles tunnistada. Berliini politsei saatis terve tema kätte sattunud materjali Pariisi, kus omakorda põhjalikku uurimist ette võetakse. — Olgugi, et kõiki üksikasju praegu veel ei tea, võiks siiski organisatsiooni ja selle töötamise viiside üle järgmist tähendada. Kokaiin, mida Berliini toodi ja seal ära müüa ei suudetud, saadeti harilikult Pariisi. Vahemeheks oli jällegi venelane, keegi arst Si. Viimane saatis kord 5 kilogrammi heroini Pariisi ühe naisterahva kaudu. Si. andis kaasa õiget kraami, mis muu seas padja sees üle piiri toimetati. Mees, kes Pariisis kallist kraami kõrge hinna eest ostis, leidis aga, kui tooja juba oli kadunud, et heroini asemel on temale antud — söögisoola! Et mürke paremini üle piiri toimetada, töötati neid keemilisel teel ümber, näiteks, habemeajamise seebiks, mustaks lakiks jne. — ostukohal anti mürkidele jällegi endine kuju. Venelaste teenistuses seisis keegi lahutusteadlane J., kes sarnaseid ümbertöötamisi oskas teha. Kõige huvitavam on see, et J. „leivaisad“ temale naeruväärt väikest palka maksid töö eest. Ka puht pettuste eest ei kohkunud venelased. Hiinast saadeti neile kord toorest oopiumi 12.000 dollari eest. Mehed võtsid kraami vastu, kuid ei mõtelnudki seda tasuda, seletades oma kaugele „ärisõbrale“, et nemad on rängalt sisse

kukkunud ja politsei on terve saadetise konfiskeerinud.

Osav varas.

Belgias töötab juba mõnd aega iseäralise trikiga keegi seni kindlaks tegemata varas, selle juures suurt saaki saades. Esimest korda pandi varast tähele Genti (Gandi) linnas. Ühte kauplusesse ilmus hiljuti keegi vanapoolne, lihtsalt rietatud naisterahvas, kes kandis põlles suurt korvi. Naine ostis mitmesugust kraami — üldse kaunis ilusa summa eest — ja hakkas raha maksma. Seal selgus aga, et naine on unustanud oma rahakoti koju. Tema pani kinnise korvi kaupluse lauale ja ütles, et ta ruttab koju raha järele. Sel-

lega oldi muidugi päri ning naine ruttas minema. Olgugi, et tema lubas tagasi tulla umbes poole tunni pärast, ei ilmunud ta mitme tunni jooksul. Siis võttis üks kaupluse müüjannadest korvi ja tegi selle uudishimuliselt lahti. Selgus kõikide üllatuseks, et korv oli tühi. Nimelt puudus korvil põhi ja kõik kraam, mis korvi pandi, jäi naise põlle. Kaupluseomanik teatas asjast politseile ja mõne päeva pärast selgus, et osav varas oli samasuguse võtte abil paljudes kauplustes vargil käinud. Senini ei ole korda läinud kindlaks teha, kes on saladuslik kuritegija.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 1146. H. T. Küsimused. 1) Konstaabel sõidab väljaspoole oma rajooni piirisid peetavale laadale korrapidajaks, oma jsk. komissari sellekohasel ettekirjutusel, ja esitab arve päeva- ja sõidurahade saamiseks prefektuuri.

2) Konstaabel sõidab väljaspoole oma rajooni piirisid asuvasse rahukohtusse, kutse järele kui tunnistaja, hiljem esitab ta arve prefektuuri sõidu- ja päevarahade väljamaksmiseks. Väljasõidu rahukohtusse maksab prefektuur arve järele välja, kuna väljasõidu eest korrapidajaks laadale välja ei makseta, seletades, et jaoskonna piirid loetakse konstaabli tegevuspiirkonnaks. Kuid rahukohus kui ka laada asukoht on jaoskonna piirides. Ei või ometigi kahe analoogilise juhtumise korral kahteviisi toimetada.

3) Missugune on konstaabli tegevuse piirkond seaduslikult? Kas temale usaldatud ja kinnitatud rajoon oma piiridega, või jaoskonna piirid ühes teiste konstaablite rajoonidega.

Vastused käesolevatele küsimustele leiata „Eesti Politseilehe“ nr. 15/16 — 1925. a.

Kirjavastus.

„E. Politseileht“ — a n o n ü ü m k ü s i m u s t e peale ei vasta ja allkirjata küsimusi ei lahenda.

Kaastöölisele. Juhime kaastöölise tähelepanu sellele, et „E. P.“ toimetusele avaldamiseks saadetavad artiklid oleks kirjutatud ainult ühel leheküljel, mis märksa vähendab tehnilist tööd. Toimetus.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

K a n g u r, Anna Jüri t., v. a. Valguta vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 261
S e p p a, Julie Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 12. 19 a. nr. 4490.
E r t i s, Linda Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 20. 11. 19 a. nr. 424.

J a k o b s o n, Reinhold Aleksandri p., v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tartus 27. 8. 26 a. nr. 963.

V o g e n b e r g, Nelly Peetri t., v. a. 1 jsk. politseikomissariilt Tartus 12. 3. 26 a. nr. 272.

S a r a p u u, Salme Jaani t., v. a. Krabi vallaval. 30. 4. 24 a. nr. 52.

- Hendrikson, Alma Gustavi t., v. a. Tartu linna pol. 1 jsk. ülemalt 23. 12. 19 a. nr. 6457.
- Tinni, Kristjan Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 13. 6. 19 a. nr. 3490.
- Roosmann, Martin Jaani p., v. a. Põltsamaa alevival. 13. 9. 23 a. nr. 116.
- Kool, Emilie Johani t., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 22. 12. 19 a. nr. 5172.
- Fuks, Ida Adele Johani t., v. a. Raadi vallaval. 3. 3. 22 a. nr. 1366.
- Väik (Priimees), Peeter Karli p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 27. 1. 21 a. nr. 12702.
- Lucht, Ferdinand Samueli p., v. a. Torma vallaval. 9. 4. 26 a. nr. 768.
- Nugis, Katariina Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 30. 12. 19 a. nr. 8655.
- Marmor, Daniel Vidriku p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 1. 12. 19 a. nr. 2350.
- Kõiv, Aleksander Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. 15. 1. 20 a. nr. 7381.
- Post, Gustav Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 5701.
- Tens, Gustav Anna p., v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 13. 12. 20 a. nr. 12340.
- Evrest, Karl Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt 28. 6. 23 a. nr. 1189.
- Karukepp, Karl Jaani p., v. a. Veltsa vallaval. 13. 12. 21 a. nr. 12.
- Lipmann, Jakob Jakobi p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 24. 5. 21 a. nr. 13407.
- Stöör, Albert Augusti p., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 15. 12. 25 a. nr. 1371/277943.
- Otter, Ida Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 29. 12. 19 a. nr. 8424.
- Peterson, Alice Jakobi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 11. 12. 19 a.
- Siig, Kai Hansu t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 21. 12. 19 a. nr. 19110.
- Siig, Richard Gustavi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 2. 12. 21 a. nr. 30233.
- Eichler, Anna Mardi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 2. 20 a. nr. 20484.
- Lind, August Juhani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 24. 10. 21 a. nr. 29956.
- Valentin, Gustav Juhani p., v. a. Vairava vallaval. 17. 9. 20 a. nr. 1098.
- Viilep, Mihkel Jaani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 17316.
- Follrat, Paul Adolphi p., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülemalt 25. 2. 22 a. nr. 14005.
- Roosipuu, Johanna Tiina t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 28. 11. 19 a. nr. 4864.
- Heisert, Boris Kristjan-Bruno p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 22. 5. 22 a. nr. 633.
- Olem, Alfred Villemi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 16. 3. 23 a. nr. 685/015736.
- Sinder, Miron Abrami p., (Meer Haimi p.), v. a. Skarjatina vallaval. 2. 3. 26 a. nr. 722.
- Sarubin, Kornei Sidori p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 25. 4. 24 a. nr. 794.
- Vissmann, Liina Madise t., v. a. Peetri vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 850.
- Korell, Leena Paavli t., v. a. Kõrgesaare vallaval. 29. 10. 21 a. nr. 166. (38394)
- Punnis, Juuli Mihkli t., v. a. Keina vallaval. 18. 4. 25 a. nr. 211. (38395)
- Kärbis, Liisa Johani t., v. a. Uue-Suislepa vallaval. 11. 3. 20 a. nr. 313. (78787)
- Kärbis, Johan Jaani p., v. a. Uue-Suislepa vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 104. (38787)
- Maran, Johan Maie p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 1925 a. nr. 9. (38787)
- Vares, Marie Johani t., v. a. Puiatu vallaval. 1926 a. nr. 29. (38787)
- Nikker, Mihkel Jaani p., nr. 316. (40046)
- Metsvahi, Meta Hansu t., v. a. Kuksema vallaval. 1926 a. nr. 980. (40847)
- Treifeldt, Marie Jakobi t., v. a. Kuresaare jsk. politseikomissarilt 18. 8. 26 a. nr. 162. (40979)
- Raig, Johanna Gustavi t., v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. 21. 10. 20 a. nr. 15705. (40984)
- Balton, Veronika Viktori t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 8. 12. 19 a. nr. 9143. (40985)
- Mittal, Anna, nr. 481. (41394)
- Radus, Heinrich, nr. 1049. (41395)
- Kenapea, Susanna, nr. 2523. (41396)
- Rätsep, Eduard, nr. 3926. (41397)
- Lipsme, Julius, nr. 725. (41398)
- Karplin, Marie-Helene, nr. 4607. (41399)
- Kalm, Marie, v. a. Vidruka vallaval. 14. 5. 20 a. nr. 104. (41666)
- Treimann, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 12. 4. 20 a. nr. 10503. (41667)
- Bernhard, Hilda Villemi t., v. a. Kilingsi-Nõmme vallaval. 1921 a. nr. 19119. (42127)

- P o m m, Emilie, v. a. Oru vallaval. 19. 8. 20 a. nr. 650. (41668)
- P u l g a, Heinrich, v. a. Tartu linna pol. 3 jsk. ülemalt 3. 4. 24 a. nr. 259.
- P u r a s k, Elmar Johannes Matu p., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 30. 4. 25 a. nr. 1479. (42128)
- K a a s i k, Arthur, v. a. Tähtvere vallaval. 20. 7. 20 a. nr. 711. (42129)
- R e b a n e, Jüri Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. nr. 6927. (42131)
- R e i n b e r g, Julius Jaani p., v. a. Riisepere vallaval. 6. 7. 22 a. nr. 69. (42133)
- S a k s, Liisa Jüri t., v. a. Peningi vallaval. 18. 6. 20 a. nr. 1368. (42135)
- K ä r m, Johannes Priidu p., v. a. 2 jsk. politseikomissariilt Tallinnas 1926 a. nr. 2015. (42136)
- V a l k e n b e r g, August Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. ülemalt 1925 a. nr. 410. (42137)
- D u h o v a, Feodora Konstantini t., v. a. Koplil pol. abijsk. 15. 1. 24 a. nr. 10. (42138)
- E h r l i c h, Anette Gustavi t., v. a. Balti puuvillavabriku pol. jsk. nr. 496/234168. (42139)
- T e p p e r, Adele Johannese t., v. a. Aasere vallaval. 29. 11. 19 a. nr. 207. (42140)
- K ä n d, Anna Mardi t., v. a. Jõeletme vallaval. (42141)
- T o o n v e r k, Hilda Kustase t., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 26. 6. 22 a. nr. 17940. (42158)
- T i m b e r g, Edith Karli t., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. 17. 1. 20 a. nr. 5313. (42159)
- R i s t, Mihkel Andrese p., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. 10. 1. 20 a. nr. 6348. (42160)
- H a m m e r b e r g, Mai Hansu t., v. a. Lihula vallaval. 1920 a. nr. 779. (42161)
- S e n g b u s c h, Herman Konradi p., v. a. Tall. l. pol. 5 jsk. 4. 2. 21 a. nr. 13454. (42162)
- K l e m e t s, Miina Marie t., v. a. Tall. linna pol. 3 jsk. 24. 10. 21 a. nr. 14922. (42163)
- R e b m a n n, August Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 12. 7. 23 a. nr. 1540. (42164)
- H e r k a u, Verner Georgi p., v. a. Tall. linna pol. 4 jsk. 23. 2. 23 a. nr. 567. (42165)
- P ü t s e p p, Anna Hansu t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 1920 a. (42166)
- T ö l d s e p p, Maia Mihkli t., v. a. Saue vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 865. (42165)
- V e i d e n b e r g, Alma Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 27. 3. 26 a. nr. 454. (42168)
- K o m p u s, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 1919 a. nr. 297. (42301)
- S e i t o n, Mihkel, v. a. 5 jsk. politseikomissariilt Tallinnas 17. 12. 26 a. nr. 4016. (42302)
- H i o b, Jaan, v. a. raudteede politsei ülemalt 9. 2. 20 a. nr. 7546. (42303)
- J e r v a n, Helene, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. ülemalt 12. 12. 25 a. nr. 2675. (42304)
- U n t, Adolf, v. a. Tartu linna pol. 2 jsk. 9. 5. 24 a. nr. 2766. (42305)
- R a m m u s, Eduard, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 27. 2. 20 a. nr. 12981. (42306)
- K o c h, Pauliine, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 19. 1. 21 a. nr. 13329. (42307)
- L ö o k e, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 22. 3. 24 a. nr. 488. (42308)
- S a s s, Karl, v. a. Sinalepa vallaval. 4. 1. 23 a. nr. 8. (42309)
- M a r t i n s o n, Mihail, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 3. 4. 20 a. nr. 6539. (42310)
- R a n k, Villem, v. a. Tall. linna pol. 6 jsk. 29. 1. 26 a. nr. 81. (42311)
- T a m m, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 24. 11. 19 a. nr. 613. (42312)
- T a m m, Maria, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 24. 11. 19 a. nr. 1. (42313)
- K a d a k, Alma, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 22. 9. 23 a. nr. 1571. (42314)
- D o n a l t, Rosalie Vilhelmine Pauline t., v. a. Tall. linna pol. 2 jsk. ülemalt 2. 10. 25 a. nr. 2448/261065. (42351)
- K i n g b e r g, Anna Jaani t., v. a. Kehtna vallaval. 20. 3. 20 a. nr. 145. (42353)
- B o s c h k o, Aleksei Aleksandri p., v. a. Tall. linna pol. 1 jsk. ülema abiliselt Koplis 1. 11. 20 a. nr. 2. (42354)
- E i n v a r s, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. 5. 9. 21 a. nr. 14472. (42355)
- K o i t, Elsa Priidiku t., v. a. raudtee pol. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 5630. (42356)
- S e l i v e r s t o v a, Anastasia Grigori t., v. a. Vasknarva vallaval. nr. 413. (42409)
- V a i n o, Elsbeth Pritsu t., v. a. Kähri vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 255. (42411)
- R u m b e r g, Jaan, v. a. Saksi vallaval. 5. 1. 22 a. nr. 775. (42412)
- R u k k i, Liisu, v. a. Saksi vallaval. 1923 a. nr. 112. (42413)
- V a a r m a n n, Villem, v. a. Haljala vallaval. 6. 12. 19 a. nr. 219. (42414)

- Treisalt, Joonas Mihkli p., v. a. Emmaste vallav. 29. 3. 26 a. nr. 26/28103. (42416)
- Viita, Helene Juhani t., v. a. Varangu vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 189. (42417)
- Stern, Joosep Juhani p., v. a. Sõmeru vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 965. (42419)
- Manderfeldt, August Joosepi p., v. a. Rakvere vallaval. 2. 5. 26 a. nr. 187476. (42420)
- Toom, Anna Mihkli t., v. a. Tori vallaval. 1919 a. nr. 109. (42421)
- Aleshkin, Nikon Evstifei p., v. a. Mustvee alevival. 15. 1. 23 a. nr. 5. (42424)
- Linnukütt, Gustav Gustavi p., v. a. Uue-Vändra vallaval. 15. 1. 20 a. nr. 271. (42426)
- Hansi, Hendrik Peetri p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 10. 9. 20 a. nr. 1550. (42427)
- Pärna, Konstantin Johani p., v. a. Taali vallaval. 14. 9. 20 a. nr. 585. (42428)
- Nummert, Erna Olga t., v. a. Vana-Antsla vallaval. 17. 2. 20 a. nr. 943. (42429)
- Kreisman, Aleksander Miili p., v. a. Püssi vallaval. nr. 1824. (42430)
- Silberbach, Gustav Hansu p., v. a. Veinjärve vallaval. 28. 11. 21 a. nr. 1185. (42432)
- Lillak, Emil Ado p., v. a. Vana-Vändra vallaval. 23. 12. 24 a. nr. 373. (42433)
- Kalling, Alma Juhani t., v. a. Pornuse vallaval. 29. 1. 20 a. nr. 83. (42434)
- Arras, Arthur Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 12. 2. 20 a. nr. 9780. (42436)
- Orik, Salme Hansu t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. 8. 2. 22 a. nr. 8222. (42437)
- Karp, Mathilde Kristjani t., v. a. Iisaku vallaval. 15. 8. 22 a. nr. 1781. (42438)
- Jäger, Marie Andrese t., v. a. Iisaku vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 267. (42439)
- Remmak, Ida Rosalie Jakobi t., v. a. Rägavere vallaval. 15. 2. 21 a. nr. 1141. (42440)
- Võhma, Hilda Gustavi t., v. a. Kunda-Malla vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 262. (42442)
- Thomson, Agnes Kristjani t., v. a. Palmse vallaval. 25. 6. 20 a. nr. 719. (42443)
- Sandberg, Johannes Juhani p., v. a. Vihula vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 723. (42444)
- Kolga, Jaan, v. a. Urvaste vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 386. (42446)
- Nurk, Aleksander Mardi p., v. a. Uue-Kariste vallaval. 10. 4. 20 a. nr. 406. (42447)
- Koskman, Aleksander Johannese p., v. a. Varangu vallaval. 4. 4. 22 a. nr. 1112. (42450)
- Närskä, Andres Jaani p., v. a. Lövevallaval. 27. 1. 20 a. nr. 183.
- Lappert, Karl Villemi p., v. a. Patküla vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 683.
- Tõnisson, Johan Andrese p., v. a. Lövevallaval. 9. 1. 20 a. nr. 123.
- Kipper, August Mihkli p., v. a. Paatsalu vallaval. 2. 3. 26 a. nr. 191/262168.
- Novék, Jaan Johani p., v. a. Kuigatsi vallaval. 30. 6. 20 a. nr. 918.
- Minn, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 5 jsk. ülemalt 12. 1. 20 a. nr. 5927.
- Gutmann, Otto, v. a. Alliku vallaval. 14. 11. 24 a. nr. 107.
- Tambert, Gustav Kustase p., v. a. Koi-gi vallaval. 13. 2. 22 a. nr. 14.
- Frasch (Frosch), Jaan Jaani p., v. a. Türi alevivalits. 28. 5. 20 a. nr. 793.

KUULUTUS.

II. jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 5. veebruaril 1927. a. kell 10 hommikul müüakse Jakobsoni t. nr. 26.

enampakkumisel

Arthur Teichmann'i päralt olev varandus, mis koosneb 4 lehmast, hinnatud 55.000 marga peale, riigi maksuvõlgade sissenõudmiseks. Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval Sinaida Teichmann'i juures, kelle käes varandus hoiul.

Pakkumine algab pakutud summast.

Tallinnas, 24. jaan. 1927. Nr. 05232

K. Grenzmann

II. jaosk. pol. komissari k. t. Tallinnas.

KUULUTUS.

6. jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 31. jaan. 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Lai tän. nr. 33-1, teistkordsel

enampakkumisel

Philipp Kaplan'i päralt olev varandus, mis koosneb kolmest kirjutusmasinast, viiest kasepuust sahtlitega lauast, 5. tugitoolist, 2. aktikapist, ja 1. raudahjust, hinnatud 142.000 marga peale, 1926 a. tulu- ja puhtakasumaksu võlgade katteks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab pakutavast hinnast. Tall. 24. jaan. 1927 a. Nr. 010826.

J. Kermann

6. jsk. politseikomissari eest Tallinnas.